

Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas
Antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Ar matome Kristų?

Vieną vakarą, kai senelis savo keturmetei anūkei skaitė pasaką, ši pažvelgė aukštyn ir tarė: „Seneli, pažvelk į žvaigždes!“ Senelis maloniai nusišypsojo ir tarė: „Mes esame namuose, mieloji. Čia nėra žvaigždžių.“ Bet mergaitė neatlyžo: „Tavo kambaryje yra žvaigždės! Pažvelk!“

Senelis pažvelgė aukštyn ir, savo nuostabai, pastebėjo, kad lubos buvo apibertos metaliniais blizgučiais. Dažniausiai jie būdavo nematomi, bet šviesai krintant tam tikru kampu, jie tikrai atrodė tarsi žvaigždynas. Nors jie visada ten buvo, juos pamatė tik vaiko akys. Ir nuo to laiko, įžengęs į tą kambarį ir pažvelgęs aukštyn, senelis galėdavo pamatyti tai, ko anksčiau nematydavo.

Vėl artėja Kalėdų metas, kupinas muzikos ir lempučių, sambūrių ir dovanų. Bet mes, kaip Gelbėtojo vardu pavadintos Bažnyčios nariai, turime žvelgti ne į fasadinę šio meto pusę, bet į didingą jo tiesą ir grožį.

Įdomu, kiek žmonių Betliejuje žinojo, kad čia pat, visai greta jų buvo gimęs Gelbėtojas? Dievo Sūnus, ilgai lauktasis Mesijas buvo tarp jų!

Ar pamenate, ką angelas pasakė piemenims? „Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas.“ Ir jie kalbėjo vieni kitiems: „Bėkime į Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko.“ (Luko 2:11, 15.)

Kaip tie piemenys senovėje, taip ir mes turime pasakyti savo širdyse: „Bėkime pažiūrėti, kas ten įvyko.“ Turime to nuoširdžiai trokšti. Pažvelkime į Izraelio

Šventąjį prakartėlėje, šventykloje, ant kalno ir ant kryžiaus. Kaip tie piemenys, šlovinkime ir garbinkime Dievą už šią didžio džiaugsmo žinią!

Kartais sunkiausia pamatyti tai, kas ilgą laiką yra priešais mus. Kaip senelis nematė žvaigždžių lubose, taip kartais ir mes negalime matyti to, kas aiškiai matoma.

Mes, kurie išgirdome šią šlovingą žinią apie Dievo Sūnaus atėjimą, kurie priėmėme Jo vardą ir sudarėme sandorą eiti Jo keliu kaip Jo mokiniai – mes turime atverti savo širdis ir protus ir tikrai matyti Jį.

Kalėdų metas yra nuostabus daugeliu atžvilgiu. Tai gerumo darbų ir broliškos meilės metas. Tai metas, kada daugiau mąstome apie savo gyvenimą ir daugybę savo palaiminimų. Tai metas atleisti ir gauti atleidimą. Tai metas džiaugtis muzika ir lemputėmis, sambūriais ir dovanomis. Bet šio meto blizgesys niekada neturėtų aptemdyti mums akių ir trukdyti tikrai matyti didingąjį Ramybės Kunigaikštį.

Tad padarykime šių metų Kalėdas džiugesio ir šventimo metu, metu, kai pripažįstame stebuklą – kad mūsų Visagalis Dievas atsiuntė savo Viengimį Sūnų Jėzų Kristų išgelbėti pasaulio!

PATARIMAI, KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

1. „Veiklos dėmesiui sutelkti gali būti naudojamos mokiniams sudominti ir padėti jiems sutelkti dėmesį

į pamokos temą ... Paveikslai yra vertinga priemonė pagrindinei pamokos minčiai pabrėžti ir mokinių dėmesiui išlaikyti“ (*Teaching, No Greater Call* [1999], 160, 176). Prieš pradėdami mokyti pagal šią žinią pagalvokite, ar nevertėtų panaudoti tokios veiklos dėmesiui sutelkti. Pavyzdžiui, galite parodyti paveikslą ar perskaityti Raštų ištrauką ir paprašyti šeimą pagalvoti, kaip tai siejasi su šia žinia.

2. „Vienas iš svarbiausių jūsų tikslų – padėti kitiems pritaikyti Evangelijos principus kasdienėse aplinkybėse ... Padėkite mokiniams atrasti palaiminimus, kylančius iš gyvenimo pagal Evangeliją“ (*Teaching, No Greater Call*, 159). Pagalvokite, ar perskaičius šią žinią nevertėtų pakviesti šeimos narių papasakoti, ką jie patyrė, kai per Kalėdas savo dėmesį sutelkė į Gelbėtoją.

JAUNIMAS

Misionieriškos Kalėdos

Loranas Kukas

Per antrąsias mano, kaip nuolatinio misionieriaus, Kalėdas mudu su porininku lankėme neseniai pasikrikštijusią narę ir jos šeimą. Po puikios Kalėdų vakarienės pasidalinome su jais Kalėdų žinia.

Mes paprašėme šeimą nupiešti tai, kas jiems pri-
mena šį metą, pavyzdžiui žvaigždes, dovanas, gimusį
Jėzų ir Kalėdų eglutes. Tada perskaitėme keletą Raštų
ištraukų, įskaitant 2 Nefio 19:6: „Nes mums gimė vai-
kelis, mums duotas sūnus; ir valdžia bus ant jo peties,
ir jo vardas bus Nuostabasis, Patarėjas, Galingasis

Dievas, Nesibaigiantis Tėvas, Ramybės Kunigaikštis.“
Sugiedojome „Dovydo mieste, tvartely“ (*Giesmynas*,
p. 37), pažiūrėjome filmuką apie Jėzaus gimimą ir
paliudijome apie Jėzų Kristų.

Tai buvo Kalėdos kukliomis aplinkybėmis, toli nuo
mūsų šeimų ir įprasto Kalėdų šventimo. Bet kai liu-
dijome apie Gelbėtoją, giliau nei kada nors anksčiau
jaučiau meilę ir dėkingumą už Jį ir Jo gimimą. Suvokiau,
kad tai mano paskutinės Kalėdos, kurias švenčiu tarnau-
damas savo Dangiškajam Tėvui kaip misionierius, bet
supratau, kad kur bebūčiau Jo Dvasia gali liudyti man
apie Jo Sūnų.

VAIKAI

Žiūrėkime, kad matytume Gelbėtoją

Prezidentas Uchtdorfas sakė, kad per Kalėdas turime
ieškoti to, kas mums primintų apie Gelbėtojo gyve-
nimą. Perskaitykite žemiau pateiktas Raštų nuorodas ir
atkreipkite dėmesį į svarbius Jo gyvenimo įvykius.

Mato 2:1–2

Luko 2:46

Mato 15:32–38

Luko 8:49–55

Luko 23:33–34, 44–46

Jono 20:11–20

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta
Lietuvoje. Leidimas anglų kalba patvirtintas 6/09. Vertimas patvirtintas 6/09.
First Presidency Message, December 2010 vertimas. Lithuanian. 09372 156

Tikėjimas • šeima • parama

Mūsų pareiga dalyvauti šventyklos ir šeimos istorijos darbe

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Per amžius daug žmonių mirė be pažinimo apie Evangeliją. Kai kurie iš tų žmonių yra jūsų artimi ar tolimi giminaičiai. Jie laukia, kol jūs atliksite genealoginį tyrimą, kad sujungtumėte savo šeimas į vieną medį, ir atliksite jų išgelbėjimo apeigas.

Dauguma pasaulio šventyklų dirba nepilnu pajėgumu. Viešpatys pažadėjo, kad jūsų širdys bus atgręžtos į protėvius, kad žemė nebūtų visiškai sunaikinta Jo atėjimo metu (žr. DS 2:2–3).

Dalyvaudami šventyklos ir šeimos istorijos darbe gaunate asmeninius palaiminimus. Vienas iš jų – tai džiaugsmas, kurį patiriate tarnaudami savo protėviams. Kitas yra tas, kad galite pasiruošti gauti šventyklos rekomendaciją, kuri paliudija jūsų vertumą priešais Viešpatį. Tie, kurie šiandien nėra verti privilegijos turėti šią rekomendaciją, turi dirbuotis su vyskupu ar skyriaus prezidentu, kad pasiruoštų kaip galima greičiau. Prašome negyventi be šio lemtingo pasiruošimo. Liudiju, kad Apmokėjimas yra tikras ir kad deramai atgailaujant nuodėmės gali būti atleistos.

Dalyvaujant šventyklos ir šeimos istorijos darbe, su mumis būtinai bus Dvasia, kad paguostų mus sunkumuose ir padėtų priimti svarbius

sprendimus. Šventyklos ir šeimos istorijos darbas yra dalis darbo, kuriuo padedame arba tarnaujame savo protėviams.

Džiulė B. Bek, visuotinė Paramos bendrijos prezidentė.

Raštų ištraukos

Malachijo 4:5–6; 1 Korintiečiams 15:29; 1 Petro 3:18–19; DS 110:13–16; 128:24

Iš mūsų istorijos

„Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Dievas uždėjo mums didžiausią atsakomybę – ieškoti savo mirusiųjų.“ (History of the Church, 6:313.) Nuo pat pradžių šį didį darbą rėmė Paramos bendrijos seserys. 1842 metais Navū mieste Saros M. Kimbol noras padėti šventyklos statytojams paskatino grupelę seserų susiorganizuoti, kad galėtų tarnauti veiksmingiau. Joms pradėjus rinktis, pranašas... pagal kunigijos pavyzdį suorganizavo pirmąją Paramos bendriją. Nuo to laiko Paramos bendrijos seserys prisidėjo prie Navū šventyklos statybos. ...

1855 metais, praėjus aštuoneriems metams nuo šventųjų atvykimo į Jutą, buvo įkurti Endaumento Namai. 1866 metais prezidentas Brigamas Jangas pašaukė Elizą R.

Snou, kuri buvo viena iš pirmųjų pirmosios Paramos bendrijos narių ir buvo išsaugojusi šios organizacijos užrašus, tarnauti visuotinė Paramos bendrijos prezidente. Ji ir kitos seserys ištikimai dirbo Endaumento Namuose. Vėliau, kai buvo pastatytos Sent Džordžo, Logano ir Mančio šventyklos, šios seserys keliavo į kiekvieną iš tų šventyklų, kad ten galėtų atlikti darbą už mirusiųjų.¹

IŠNAŠA

1. Mary Ellen Smoot, „Family History: A Work of Love“, *Ensign*, Mar. 1999, 15.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip galiu padėti savo seserims ieškoti savo protėvių ir atlikti šventyklos apeigas už juos? Svarstydamos, kaip patenkinti seserų poreikius, atsižvelkite į kiekvienos sesers aplinkybes. Turėkite omenyje, kad šeimos istorijos darbas dažnai sustiprina naujas, sugrįžusias ir mažiau aktyvias nares.

2. Kada šventyklos ir šeimos istorijos darbas guodė mane sunkumų metu ar padėjo man priimti svarbius sprendimus?

Daugiau informacijos ieškokite www.reliefsociety.lds.org.